BSB

801 dignis, tam clarae dignitatis et tam probatae fidei concessita amicitiam et, quod raro post Apr. 4 inter consanguineas personas invenirio poterit, in peregrinis hominibuso repperire perdonavit, quamvis quantum ad christianae fidei societatem nullus dici debeat peregrinus; quantum vero ad saeculi exilium omnes peregrini sumus, dicente psalmista:

Ps. 119, 5. 'Heu mihi, quia peregrinatio mea prolongata est'. Exilium est habitatio huius vitae, 5 ib. 83, 5. quae cogit nos ad patriam properare, de qua dicitur: 'Beati, qui habitant in domo tua, Domine; in saeculum saeculi laudabunt te'. Felix est, qui de labore ad requiem perveniet, in qua sine omni perturbatione animi vel corporis vivet in eternum.

Placido animo vestrae pietatis suscepimus eulogias¹; devoto deprecantes animo Dei clementiam longeva prosperitate vos feliciter in hoc saeculo vivere et ad aeternam 10 beatitudinem post huius labores^d vitae pervenire.

Candidus noster de Roma² reversus est, omnia prospera inde referens de domino meo David et omnibus fidelibus suis. Filiolos nostros³ remansisse cum Pippino⁴ dixit. Apostolicum⁵ suos superare adversarios referebat et in magna esse gratia cum domino imperatore.

15

30

35

Tractatus, quos rogastis, direximus; deprecantes, ut quantotius scribantur et remittantur, quia nobis valde necessarii sunt propter legentium utilitatem. Quos domnus Baeda, magister noster⁶, sermone simplici sed sensu subtili conposuit. Ideo eius opuscula vobis dirigere curavimus, quia eius maxime dicta vos desiderare intelleximus.

De mea vero sanitate 7 scito, quod partim febris recessit, partim remansit. Ad 20 castigandum permanet; sed minus meritis meis pepercit mihi pietas divina quam ad e intercessiones sanctorum suorum. Sed adhuc restat maximus timor de iudicio Dei, quod nullus effugere valet. Tantum castiget nos pia miseratione perpetui patris ib. 21, 21. bonitas, et non tradat nos in manus inimicorum nostrorum. Cui saepius dicam: 'Erue ib. 114, 4. 5. a framea animam meam et de manu canis unicam meam'; item: 'O Domine, libera 25 ib. 102, 1. animam meam, misericors et miserator dominus'; ut fieri possit, quod dicitur: 'Benedic, ib. 145, 2. anima mea, Dominum'; atque iterum: 'Lauda, anima mea, Dominum'; 'sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc et usque in saeculum'.

Perpetua benedictione divina vos gratia coronare dignetur, dilectissimae in Domino dominae.

217.

Alcvinus Carolo, Caroli imperatoris filio natu maiori, regi facto gratulatur. Addit admonitiones.

801 post Apr. 4.

Cod. H fol. 47'-48'. Edd. F 178, J 162. — Migne col. 353.

VIRO INLUSTRI ET OMNIA HONORE NOMINANDO CARLO REGI IUVENI⁸ ET INCLITO ALBINUS SALUTEM.

Audivi [per b] domnum apostolicum pregium nomen, domino excellentissimo David consentiente, cum corona regiae dignitatis vobis inpositum 10. Unde gaudens gaudeo

a) \bar{n} cessit H. b) invenire H. c) nominibus H. d) laboris H. e) quam ad scripsit J. pro et H. f) quem H. 217. a) homni H. b) per addidit J.

¹⁾ munera. 2) quo ierat exeunte fere anno 800; v. ep. 211 supra p. 351 n. 3. Candidum Romam abeuntem Alcvinus carmine prosecutus erat; cf. Poet. Carol. I, 256. 3) Cf. p. 362 infra: Quia sollicitus sum valde de filiis meis. 4) rege Italiae, fines Beneventanorum iterum petituro. 5) Leonem III papam. 6) Cf. Alcvini versus (Poet. Car. I, 294): Baeda magister | . . , nostrae cathe-45 gita terrae; (II, 665): nostri didascalus aevi. 7) Vehementi febri post pascha (post d. 4. Apr. 801) debilitata; v. p. 362 n. 8 infra. 8) De eodem cf. Alcvini Carmen XIV (Poet. Carol. I, 237). 9) Leonem III. 10) Die 15. Aprilis 781. Romae ab Hadriano papa filios Caroli I regis Pippinum